

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Potestati Et Consvlibvs tam præsentibus quàm futuris & universo populo
Tarvisin.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

litteras intimasti, licet ejusdem Presbyteri adversarium constitisset alia ecclesiastica beneficia obtinere, quia tamen obiectum extitit quoddam dictus Presbyter litteras prelibati mandati per falsi suggestionem & suppressionem obtinuerat veritatis, eodem adversario sedem apostolicam appellante procedere ad sententiam distulisti. Cum igitur dictus Presbyter denuo propter hoc ad presentiam nostram accedens diu suum expectaverit adversarium, qui appellationem quam interjecerat non est aliquatenus profecutus, compatiens ejusdem laboribus & expensis, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus & districtè precipimus quatinus si constiterit prefato Presbytero ex presentatione illa jus in illa fuisse Ecclesia acquisitum, nonobstante quod prelibatas litteras ad falsi suggestionem per suppressionem veritatis dicitur impetrasse, cum hanc formam tanquam consonam juri communi falsitatis expressio vel suppressio veritatis nequeat immutare, secundum mandatum earum sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo in ipso negotio procedatis, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo, sollicitè provisuri ut cum adversarius sapediectus post litteras secundo à nobis per Presbyterum eundem obtentas possessionem ipsius Ecclesie occupasse dicatur, si secundum formam mandati nostri Presbyterum ipsum de illa contigerit investiri, amoto ab ipsa tam eo quam alio quolibet illicito detentore faciatis dictum Presbyterum ipsius pacifica possessione gaudere, in eos qui se temerè ducerent opponendos canonicam promulgando censuram, prefatum nihilominus adversarium ad debitam restitutionem fructuum subtractorum eidem Presbytero faciendam per eandem censuram appellatione postposita compellentes. Sic autem mandatum apostolicum impleatis quod de cetero pro defectu vestro predictum pauperem non oporteat ad sedem apostolicam laborare, vos quoque non possitis de negligentia reprehendi. Depositiones verò testium, quas nobis super ipso negotio transmisisistis, vestrae discretionis remittimus, ut tam secundum ea quae super eodem negotio sunt deposita, quam secundum illa quae legitime deponentur, in causa ipsa canonicè procedatis. Nullis litteris &c. Quod si non omnes &c. tu frater Episcopo &c. Datum Laterani XIV. Kal. Maij, anno decimo.

... *POESTATI ET CONSULIBVS*
tam presentibus quam futuris &
universo populo Tarvisin.

GLoria nominis vestri longè lateque claresceret, nisi eam fumus haereticæ pravitatis multipliciter offuscaret, cum secundum Apostolum non solum multum fermenti, sed etiam modicum quidem totam massam corrumpit. Ut quid igitur, incliti cives, fidem catholicam, per quam renati estis ex aqua & spiritu in baptismo, corrumpi permititis à quibusdam indisciplinatis & indoctis hominibus seductoribus & seductis, qui neque sacras scripturas intelligunt, neque virtutem divinam agnoscunt, sub ovina pelle lupinam rapacitatem velantes, ut propinè incautis in aureo calice fel draconum? Expurgate itaque vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi, non in fermento malitiæ & nequitiae, sed in azymis sinceritatis & veritatis, attendentes à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium; intrinsecus autem sunt lupi rapaces, praesertim ab impiis Manichaeis, qui se Catharos vel Paternos appellant, quorum insaniam Paulus Apostolus in Spiritu sancto praevixit & praedixit esse vitandam, scribens inter cetera Timotheo: *Spiritus, inquit, manifestè dicit quia in novissimis temporibus discedent quidam à fide, attendentes spiritibus erroris & doctrinis demoniorum, in hypocrisis loquentium mendacium, & cantueritiam habentium conscientiam, prohibentium nubere, abstinere à cibis quos Deus creavit ad percipiendum cum gratiarum actione à fidelibus & iis qui cognoverunt veritatem. quia omnis creatura Dei bona, & nihil reiendum quod cum gratiarum actione percipitur. sanctificatur enim per verbum Dei & orationem.* Ecce quam expressè & manifestè Paulus Apostolus, vas electionis, & doctor gentium, segregatus in evangelium Dei, quod ipse ab homine non accepit nec didicit, sed per revelationem solummodo Iesu Christi, damnat & improbat vesanum dogma perfdi Manichaei, quod non solum ab orthodoxae fidei veritate, verum etiam à naturalis rationis iudicio est penitus alienum. Ille quippe cum sequentibus suis dogmatizat corporales cibos non esse creatos à Deo, sed à diabolo, quem appellat principem tenebrarum, à quo universa corporalia & visibilia dicit esse creata. Ille verò docet cibos à Deo

Epist. 54.
Persuadentur
quod acquiescant & credant
corum Episcopo
super corrigendis
nefandis & schismaticis
erroribus quos
tenent contra
fidem, & idem
Episcopus Clericorum
torrigat ex illis.

1. Tim. 4.

esse creatos, & ideo percipiendos esse à fidelibus cum actionibus gratiarum. Ille prohibet nubere, damnans conjugium, & asserens non esse majus peccatum polluere matrem vel filiam quam extraneam vel ignotam. Ille verò commendat conjugium, asserens illud magnum existere sacramentum in Christo & in Ecclesia, juxta quod protoplastus evigilans prophetavit. *Hoc, inquit, nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Propter hoc relinquet homo patrem & matrem, & adhaerebit uxori suae, & erunt duo in carne una.* Ideoque nubere melius dicit esse quam uri. Cur autem in talibus immoramur, cum inter omnes insanias hæc sit magis insana, & inter omnes errores hic sit magis horribilis, tanquam qui non solum evangelicam veritatem impugnat, verum etiam philosophicam doctrinam evertit, quæ tradit unum esse universum tam visibilibus quam invisibilem conditorem. Fugite itaque, fugite damnabilem & damnatum quin etiam damnosum & damnantem errorem, qui tenebras interiores inducit ut ad tenebras exteriores perducat, & nolite obtenebrari cum illis qui fatentur se ipsos esse creatos à principe tenebrarum, sed illuminamini magis cum iis qui se confitentur à patre luminum esse creatos, apud quem tenebræ non sunt ullæ. Nos enim spondemus pro vobis apud Christum Iesum, qui venturus est judicare vivos & mortuos, quod illa est vera fides & recta, secundum doctrinam apostolicam & propheticam, quam sedes apostolica dogmatizat, cui nos, licet immeriti, præsidemus, & in novissimo districti iudicij die ante tribunal ipsius super hoc ipsi pro vobis volumus respondere; interpellantes vos ad illud divinæ majestatis tribunal, coram quo tandem adstabitis secundum merita recepturi, ut aspernantes & detestantes falsa dogmata hereticæ pravitatis, ampleximini & sectemini veram doctrinam apostolicæ sedis supra firmam petram immobili soliditate fundatam, reminiscetes quid olim promiseritis nobis interposito juramento in manu venerabilis fratris nostri . . . Ferrariensis Episcopi, quando communionis gratiam diu vobis subtractam per ejus ministerium paterna vobis restitimus pietate. Quocirca devotionem vestram monemus & exhortamur in Domino, per apostolica vobis scripta mandantes, quatinus venerabili fratri nostro . . . Episcopo vestro, cui dedimus

Tom. II.

in præceptis ut districtè corrigat Clericorum excessus quorum prava vos exempla conturbant, credatis & acquiescatis in iis quæ redolent mores honestos & fidem sapiunt orthodoxam; non scandalisantes animas vestras in eo quod aliqui aliter vivunt quam doceant: quia sicut infirmitas medici vim non impedit medicinæ, sic iniquitas sacerdotis virtutem non evacuat sacramenti. Darum Laterani XI. Kal. Maij, anno decimo.

EPISCOPO BRIXINENSI,
H. Aquilegensi Preposito, & S.
Scolastico Augustensi.

Conquesta est nobis Gurcensis Ecclesia quod super libertate sibi Pontificem eligendi Salsburgensis Ecclesia ipsam indebitè molestabat, quam tam de jure communi quam antiqua consuetudine ac privilegio speciali . . . Gurcensis Ecclesiæ procurator eidem competere proponebat. Cui cum ex parte altera quædam obiceretur sententia, quæ super hoc pro Salsburgensi dicebatur Ecclesia promulgata, idem asseruit nullam super hoc sententiam prolatam fuisse. Verum exhibitio nobis quibusdam literis venerabilis fratris nostri . . . Episcopi Frisingensis & dilecti filij . . . Abbatis sanctæ Crucis, quæ videbantur latam ab ipsis dictam sententiam continere, idem proposuit subsequenter quod præfati iudices nec ordinarij fuerant, nec arbitri communiter electi à partibus, neque constabat quod fuerint delegati, unde quod statuerant robur habere non poterat firmitatis, contendens Gurcen. Canonicos liberè suum Pontificem hæcenus elegisse, quem usum sufficienter se asseruit probaturum. Cumque ipsi esset ex adverso responsum memoratos iudices ex delegatione sel. me. Alexandri Papæ III. habuisse auctoritatem negotium terminandi super usu eligendi & commissione ipsa, venerabilibus fratribus nostris . . . Frisingen. & . . . Tergestin. Episcopis unà tecum, frater Brixinen. Episcopo, receptionem testium quos alterutra partium vellet producere committendam. Partibus verò in nostra præsentia constitutis, & attestationibus super illis duobus articulis offerentibus nobis clausas, Gurcensis Ecclesiæ procurator est in iudicio protestatus quod non credebatur super hoc sententiam latam fore, sed si esset, per metum contra eandem Ecclesiam fuerat iudicatum. Quem ad nos se-

D ij

Vide Baluzij
Notas ad Ago-
bardum pag.
66.

Epist. 55.
Eis committitur
examinatio
testium super
electione Pa-
storis Gurcen.
Ecclesiæ, super
qua electione
Salsburgen.
Ecclesiæ jus ha-
bere sibi vendi-
cabat.